

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Paraenesis De Eleemosyna

Alardus <Aemstelredamus>

[Köln], 1545

VD16 A 1250

Eleemosynarum uis omnis quo in genere uersetur, & unde potissimum
auspicatur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63012](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63012)

DE ELEEMOSYNA.

can. Et qui emendat uerbere, in quem potestas datur, uel coercet aliqua disciplina, & tamen peccatum eius quo ab illo lesus est aut offensus, dimittit ex corde, uel orat ut ei dimittatur, non solum in eo quod dimittit atque orat, uerum etiam in eo quod corripit, & aliqua emendatoria poena plectit, eleemosynam dat, quia misericordiam praestat. Multa enim bona praestantur inuitis, quando eorum consulitur utilitati, non uoluntati: quia ipsi sibi inueniunt esse inimici, amici uero eorum potius illi quos inimicos putant, & reddunt errando mala pro bonis: cum reddere mala Christianus non debeat, nec pro malis. Multa itaque sunt genera eleemosynarum, quae cum facimus adiuuamur, ut dimittantur nobis nostra peccata. Haec ille. Sed multa est adhuc praeter hanc quam modo diximus eleemosynae differentia, ac prope imensa.

Eleemosynarum uis omnis quo in genere uersatur, & unde potissimum auspicatur.

Augustinus in Enchiridio ad Laurentium, ca. 76. Qui autem uult eleemosynam ordinate dare, a se ipso debet incipere, & eam sibi primum dare. Est enim eleemosyna opus misericordiae, uerissimeque dictum est: Misere animae tuae placens deo. Propter hoc renascimur, ut deo placeamus, cui merito displicet, quod nascendo contraximus. Haec est prima eleemosyna quam nobis dedimus, quoniam nos ipsos miseros per miserantis dei misericordiam requisimus, iustum iudicium eius confitentes, quo miseri effecti sumus, de quo dicit

DE ELEEMOSYNA.

Apostolus: Iudicium quidem ex uno in condemnationem. Et magne charitati eius gratias agentes, de qua idem ipse dicit gratiae praedicator: Commendat autem suam dilectionem deus in nobis, quonia cum adhuc peccatores essemus, Christus pro nobis mortuus est, ut & nos ueraciter de nostra miseria iudicantes, & dei charitate quam donauit ipse diligentes, pie recteque uiuamus. Quod iudicium & charitatem dei cum Pharisei praeterirent, decimabant tamen praeter eleemosynas quas faciebant, etiam quae quae minutissima fructuum suorū, & ideo non dabant eleemosynas a seipsis incipientes, secumque prius misericordiam facientes, sicut isti eas dandas putant. Propter quem dilectionis ordinem dictum est: Diliges proximum tuum sicut teipsum. Cum ergo increpasset eos, quod forinsecus se laudabant, intus autem rapina & iniquitate pleni essent, admonens quandam eleemosynam, quam sibi homo primitus debet dare, & interiora mundare. Veruntamen, inquit, quod superest, date eleemosynam, & ecce omnia munda sunt uobis. Deinde ut ostenderet quid admonuisset, & quid ipsi facere non curarent, ne illum putarent eleemosynas eorum ignorare, sed uae uobis, inquit, Phariseis, tanquam diceret: Ego quidem commonui uos ad eleemosynam dandam, per quam uobis omnia munda sint, sed uae uobis, qui decimatis mentham, & rutam, & omne olus, has enim non eleemosynas uestras, ne de illis me uos nuuc admonuisse arbitremini, & praeteritis iudicium & charitatem dei, qua eleemosyna possitis ab omni inquinamento anteriori mundari, ut uo

DE ELEEMOSYNA.

bis mūda essent & corpora quæ lauatis, hoc est em̄ omnia, & interiora scilicet & exteriora. Sicut alibi legitur: Mundate quæ intus sunt, & quæ foris sunt munda erunt. Sed ne istas eleemosynas, quæ fiunt de fructibus terræ, respuisse uideretur, Hæc, inquit, oportuit facere, id est, iudicium & charitatem dei, & illa non omittere, id est, eleemosynas fructuum terrenorum. Non ergo se fallant, qui per eleemosynas quas libet largissimas fructuum suorum, uel cuiuslibet pecuniæ impunitatem se emere existimant, in facinorum suorum immanitate ac flagitiorum nequitia permanendo: Non solum enim hæc faciunt, sed ita diligunt, ut in eis semper optent tantum si possint impune uersari. Qui autem diligit iniquitatem, odit animam suam, & qui odit animam suam, non est misericors, sed crudelis: Diligendo eam quippe secundum seculum, odit eam secundum deum. Si ergo uellet ei dare eleemosynam, per quã munda illi essent omnia, odisset eam secundum seculum, & diligeret eam secundum deum. Nemo autem dat eleemosynam quamlibet, nisi unde det ab illo accipiat qui non eget: & ideo dictum est: Misericordia eius præueniet me. Augustinus de uerbis domini in euangelio secundum Ioannem, sermone 60. De misericordiæ operibus quodam loco scriptura dicit: Ne dixeris uade & reuertere, cras ego dabo, cum possis continuo benefacere. Non enim scis quid contingat sequenti die. Audisti præceptum nõ differendi, ut in alium sis misericors, & differendo in te es crudelis: non debes differre panem daturus, & differs in iulgeriam accepturus. Si miserando al

D E E L E E M O S Y N A.

rerum non differs, miserere & animæ tuæ placens deo. Exhibe animæ tuæ eleemosynam. Augustinus de uerbis domini in euangelio secundū Luc. sermo. 30. Facite eleemosynas, & ecce omnia munda sunt uobis. Quid est, Facite eleemosynam? Facite misericordiam. Quid est facite misericordiam. Si intelligis, à te incipe. Quomodo enim es misericors alteri, si crudelis sis tibi? Date eleemosynam, & omnia munda sunt uobis, facite ueram eleemosynā. Quid est eleemosyna? Misericordia. Audi scripturam: Miserere animæ tuæ placens deo, fac eleemosynam, miserere animæ tuæ placens deo. Mendicat à te anima tua, redi ad conscientiam tuam. Hieronymus in Aggeum, cap. 2. Iuxta quem sensum breuiter possumus dicere, Frustra aliquos munera offerre deo, & eleemosynis atque oblationibus putare deum posse placari, cū ipsi non extruxerint in se templum spiritui sancto. Tunc enim profunt eleemosynæ & munera quæ offeruntur in altari, cū seipsum quis ædificauerit templum dei, & post ædificationem templi, dona obtulerit in altari. Bernhardus sermone de quadruplici debito: Nō habeo nisi duo minuta, imo minutissima, corpus & animā, uel potius unū minutū, uoluntatē meā, & dabo illā ad uoluntatem illius, qui rātus tantillū rātis bñficijs puenit, qui toto se totū me cōparauit. Alioqui si illā retinero, q̄ fronte, quibus oculis, q̄ mente, q̄ conscientia uado ad uiscera misericordiæ dei mei, & audeo pfodere illud fortissimū ppugnaculum q̄ custodit Israel, & illius sanguinis non guttas, sed undas a quæq; partibus corporis in meū p̄cium detorquere?